

over paa de direkte Skatter. Det, der begrunder, at man i dette Øjeblik kan holde sig til de direkte Skatter, er den overordentlige, ekstraordinære Situation, vi befinder os i, og den respekterer vi, og derfor er vi, som sagt, villige til at gaa udenfor, hvad vi ellers mener kunde være formaalstjenligt. Men hvis det er en Beskatningsordning, der skal vedvare gennem 40 Aar — saa længe vil det jo være, inden det Statslaan, som nu stiftes, afdrages —, vil der ikke være nogen Grund til at fravige det Forhold mellem den direkte og indirekte Beskatning, som man gaar bort fra i dette Øjeblik paa Grund af de særlige Forhold. Jeg vil slutte med at henstille til den højtærede Finansminister at gennemlæse de Bemærkninger, jeg gjorde, da jeg talte forrige Gang. Den højtærede Minister vil da komme til det Resultat, at man ikke fra konservativ Side har villet svigte eller har ønsket at trække sig tilbage fra at udrede Udgifterne i Anledning af den særlige Tilstand; men at man tværtimod har tilbudt at skaffe de nødvendige Indtægter til Veje, og det ønsker jeg at slaa fast her.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil kun gentage overfor det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), at jeg er villig til Forhandling om disse Spørgsmaal ved den overordentlige Indkomstskat, men jeg maa dog gøre opmærksom paa et Forhold. Jeg tror, det blev sagt af det ærede Medlem, at det ikke er saa nemt at komme til klare Regler i saa Henseende, hvis man ikke vil holde sig til mit Lovforslag. Der blev nævnt, at man nu skulde medtage de mindre Aktieselskaber. Jeg tror, det var det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hey), der sagde det, maaske var det det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, der nævnede, at naar der nu dannes saadanne smaa Aktieselskaber, der faar den store Indtægt, skulde man ogsaa have dem med ind under Loven. De kommer nu slet ikke med, for naar man skal have Skatten frem ved at sammenligne Indtægten for det enkelte Aar med den tidligere Gennemsnitsindtægt, ved jeg ikke, hvordan man skal faa de Folk med. De kan aldrig komme ind under denne Lov. Det viser sig, at saadanne Ændringer, som man kunde ønske, og som man synes vilde være overordentlig heldige for at faa et eller andet med, rammer i Virkeligheden ikke. Naar Lovforslaget havde den Form, at det var de Aktieselskaber, der havde en Aktiekapital paa 100,000 Kr. eller der-

over, der faldt ind under Loven, var det, fordi det overhovedet var de store Indtægter, der skulde rammes af Lovforslaget. Jeg er nødig gaaet ned til Bestemmelsen om de 10,000 Kr., men naar man gaar ned til 5,000 Kr., som det var foreslaaet af Venstre i Folketinget, hvortil det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds nu sluttede sig, kommer man til dette, at man rammer de samme Folk overordentlig mange Gange. Man rammer dem ved den Indkomstskat af almindelig Art, der, nærmest efter Venstres Ønske, er indsat i Lovforslaget om Formue- og Indkomstskatten. Man rammer dem ved den overordentlige Indkomstskat, hvis de kommer ind under Loven derom, hvad der er Forudsætningen, hvis man tager dem med, og endelig rammer man dem for tredje Gang som Aktionærer i Aktieselskaber og for fjerde Gang, for saa vidt de har Formue, gennem Formueskatten. Det synes jeg dog, er vel kraftigt. Jeg maa her blot sige, at det, der har staaet i Regeringsforslaget, er ikke saa lidt overvejet, som det efterhaanden gøres til.

Jeg har endnu kun nogle Ord at sige til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), som talte paa Højres Vegne. Jeg har ikke nogen Sinde, medens jeg har været Medlem af Landstinget, ønsket, at Landstinget ikke skulde sige sit Ord med om Sagerne. Tværtimod, jeg har mange Gange hævdet, at Landstinget skal gøre det, og det ønsker jeg ogsaa. Men jeg synes heller ikke, det ærede Medlem har nogen som helst Ret, naar han siger, at det afhænger af, om man nedsetter Udvalg eller ej. Det ærede Medlem sagde, at jeg maatte dog være enig i, at Landstinget kan foretage Ændringer i et Lovforslag, der kom fra Folketinget; det var vel ikke Meningen, at Landstinget skulde tage det uden videre. Nej, det mener jeg ikke. Jeg har oven i Købet om disse Lovforslag her bestemt udtalt, at jeg ønsker, at alle Partier skulde forhandle derom. Det kunde jeg dog ikke mene, hvis jeg ikke ønskede, at Landstinget skulde have et Ord at sige. Jeg har ikke ment, at det skulde være nødvendigt for Regeringen at gennemføre Lovforslagene i den Form, hvori de kommer fra Folketinget. Jeg er villig til at forhandle om dem alle, om Satsen o. s. v., hvis man kan komme til Enighed, men det ved dog vist det ærede Medlem, der er lige saa gammel Politiker som jeg — nej, jeg tror, jeg har været med før han —, men det ærede Medlem ved godt, at man kan stille